

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: J. S.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 3. 2025, č.j. X.

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty námitky žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. čj. X. ze dne 2. 12. 2024, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“). Podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 36. 11. 2024 pracovní schopnost žalobce poklesla o 30%.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

2. Žalobce v žalobě tvrdil, že podal žádost kvůli zdravotnímu stavu kotníku a kvůli tomu, že se dlouhodobě léčí na psychiatrii, má neschopnost už 3 roky. Kvůli jeho stavu ho podle jeho názoru nikde nezaměstnají, a proto je dlouho na úřadu práce. Žalobce uvedl, že má 2 obratle sklíčené – řídnutí kostí. Doufá také, že mají lékaři všechny jeho zprávy, neboť má ukrajinského doktora.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí s tím, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 10. 2. 2025, vypracovaného pro účely řízení o námitkách, který invaliditu žalobce posoudil ve smyslu ustanovení § 5 písm. j) a ustanovení § 8 odst. 7 zákona č. 582/1991 Sb., tak, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zdp, žalobce nebyl shledán invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 30 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 11 přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle ustanovení § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 % a celkově činí 30 %. V projednávaném případě byl Institutem posuzování zdravotního stavu vypracován dne 10. 2. 2025 posudek, který dle jejího názoru, splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, kdy tento Institut jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce.
4. Žalobu soud neshledal důvodnou.
5. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
6. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č.j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4.12.2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
7. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25.9.2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č.j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími

skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11.11.2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

8. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.
9. Soud doplnil dokazování o posudek posudkové komise MPSV CR v Plzni ze dne 30. 7. 2025, podle něhož:
10. Posudková komise nejprve v posudku poukázala na přechodí posouzení zdravotního stavu u žalobce, První projednání na OSSZ dne 11.5.2023 na základě žádosti o invalidní důchod, rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti určen stav po fr. lev. hlezna s následnou ankylózou, hodnoceno v kapitole XV, odd. B, položce 11) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. I citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 5 %, celkově činí 25 %. Stanovená míra poklesu pracovní schopnosti neodpovídá invaliditě.
11. Další posouzení realizováno lékařem IPZS Plzeň - město dne 13. 11. 2024 na základě žádosti o invalidní důchod, jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo hodnoceno postižení uvedené v kapitole XV., oddíl B, položce 11 přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., míra poklesu pracovní schopnosti určena ve výši 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 30 %. Invalidita neuznána. Posudkový lékař ČSSZ hodnotil dne 10. 2. 2025 shodně s lékařem IPZS.
12. Dle zhodnocení ortopedem v komisi podle dostupné dokumentace se jedná o postižení statiky obou kolenních kloubů až středního stupně a dynamiky lehkého stupně. Dále se jedná o těžké postižení dynamiky levého hlezna a středně těžké postižení statiky levého hlezna.
13. posudkové komise MPSV je posuzovaná v péči psychiatrické ambulance dle dokumentace lucidní,
14. Žalobce byl posuzován jako malíř.
15. Posudková komise MPSV uvedla, že je v souladu s předchozími posudkovými hodnocením IPZS. Posudková komise MPSV shodně s IPZS a lékařem ČSSZ určuje rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti poúrazovou ankylózu levého TC kloubu s postupným vývojem po operát, řešení fraktury levého hlezna cestou osteosyntézy (2021).
16. Na podkladě doložené lékařské dokumentace a na základě ortopedického hodnocení v komisi, zařazuje PK MPSV dané postižení do kapitoly XV, oddílu B položky 11 zahrnující ztuhnutí či významné hybnostní omezení v hlezenním kloubu. V souladu s dokladovanou tíží funkčního postižení a se zohledněním dělnické profese posuzovaného hodnotí posudková komise ztrátu pracovní schopnosti na horní hranici procentního rozpětí (10-20 %) stanoveného pro uvedenou kapitolu a položku, ve výši 20 %. Další zdravotní postižení (gonartrozis, úzkostně depres. porucha) komise zohledňuje desetiprocentním navýšením, čímž vyhodnocuje celkovou míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 30 %.
17. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

kapitole XV, oddíl B, položka 11) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 30 %.

18. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není posuzovaný schopen výkonu těžké fyzické práce, práce spojené s nadměrnou zátěží dolních končetin, se slézáním do hloubek a vystupováním do výšek, s nadměrnou psychickou zátěží. Schopen odpovídajícího pracovního zařazení s respektováním stanovených omezení.
19. Dle názoru soudu posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce a s lékařskými zprávami. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni s obsahem posudku. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
20. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalovaného. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 30 %, což podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění nedosahuje ani invalidity prvního stupně.
21. Z výše shrnutých okolností vyplývá, že posudková komise MPSV dospěla ke stejnému závěru jako předchozí posudková komise ve námitkovém řízení, tedy že žalobce není invalidní v žádném stupni invalidity.
22. Soud zhodnotil posudek PK MPSV samostatně i v souvislosti s ostatními podklady ve správním spisu a dospěl k závěru, že posudek je s nimi v souladu, je přezkoumatelný, jeho závěry jsou logické.
23. K námitkám žalobce v žalobě posudková komise MPSV uvedla, že v souhrnu doložené lékařské dokumentace nebylo posudkovou komisí shledáno postižení takové tíže, které by v souladu s odpovídající legislativou způsobovalo ztrátu pracovní schopnosti ve výši minimálně 35 %, což je odůvodněno výše v posudku. Aktuálně zjištěný zdravotní stav s dominancí pouřazového postižení levého hlezna odpovídá statutu osoby zdravotně znevýhodněné, o který může posuzovaný požádat.
24. Z posudku PK MPSV vyplývá, že žalobcem namítané problémy s kotníkem – dolní končetinou - byly zhodnoceny odborným lékařem v komisi – ortopedem, který k tomu uvedl, že jde o „*postižení statiky obou kolenních kloubů až středního stupně a dynamiky lehkého stupně. Dále se jedná o těžké postižení dynamiky levého hlezna a středně těžké postižení statiky levého hlezna.*“ Na základě toho PK MPSV rozhodla o zařazení tohoto postižení shodně jako předchozí posudkové komise do kapitoly XV, oddílu B položky 11 zahrnující ztuhnutí či významné hybnostní omezení v hlezenním kloubu. V souladu s dokladovanou tíží funkčního postižení a se zohledněním dělnické profese posuzovaného hodnotí posudková komise ztrátu pracovní schopnosti na horní hranici procentního rozpětí (10-20 %) stanoveného pro uvedenou kapitolu a položku, ve výši 20 %. Další zdravotní postižení (gonartrozis, úzkostně depres. porucha) komise zohledňuje desetiprocentním navýšením, čímž vyhodnocuje celkovou míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 30 %.
25. Na základě této argumentace soud dospěl k závěru, že se posudková komise dostatečně zabývala hlavním zdravotním postižením žalobce, její závěry jsou přezkoumatelné a přesvědčivé.
26. K žalobním námitkám dále posudková komise MPSV uvedla k dokladovanému psychickému postižení komise, že jej nelze v současné době klasifikovat jako nosnou dg., u

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

posuzovaného stabilně neprobíhá setrvalý léčebný proces, tento je narušován nedodrčováním léčebného režimu ve smyslu pouze nárazového užívání předepsané medikace s vlastní úpravou dávkování léků a jejich častým vysazováním (viz. psychiatr, nál. z 3/2025). Nelze tedy vyhodnotit rozsah případného omezení pracovní schopnosti po vyčerpání všech léčebných možností - medikace, psychoterapie.

27. Soud poukazuje na toto vysvětlení v posudku posudkové komise MPSV, proč nebylo možné hodnotit zdravotní postižení žalobce žádným stupněm invalidity. Hlavním důvodem, proč posudková komise MPSV, stejně jako předchozí posudkové komise, neuznala psychiatrickou diagnózu žalobce jako hlavní, je skutečnost, že z poslední zprávy z psychiatrického vyšetření MUDr. L. B. ze dne 19. 3. 2025, která byla zohledněna v posudku PK MPSV, jednoznačně vyplývá, že žalobce sice trpí dlouhodobým psychiatrickým postižením (deprese), jak uvádí v žalobě, nicméně podle zprávy lékaře žalobce bere pouze nárazově léky a nevyčerpal dosud všechny možnosti léčby, vč. druhů medikace a psychoterapie. Podle této lékařské zprávy „není psychický stav (žalobce) dobře stabilizovaný. Přetrvávají depresivní symptomatika s úzkostmi a nespavostí, pesimistické myšlenky, únava, nevykonnost. Pacient často své deprese „léčí“ alkoholem, v minulosti byla doporučena i protialkoholní léčba, kterou ale odmítal s tím, že není závislý. Medikace je obtížná i vzhledem k tomu, že pacient doporučenou medikaci nedodržuje. Medikaci užívá, jen když je mu špatně, po zlepšení stavu léky vždy snižuje nebo vysazuje, poté dochází opět ke zhoršení stavu, tak vlastně probíhá onemocnění dlouhodobě“.
28. Závěr posudkové komise o neuznání psychiatrického onemocnění jako hlavní dg. tudíž soud považuje za přezkoumatelný, logický a správný. Z posudku PK MPSV je nadto zřejmé, že psychiatrická diagnóza žalobce byla přesto posudkovými komisemi zohledněna alespoň v rámci maximálního možného navýšení ztráty prac. schopnosti o 10% podle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.
29. Žalobní námitka, že se jedná o celkově čtvrté zamítnutí žádosti žalobce o invalidní důchod, nebyla soudem shledána důvodnou, neboť posudkové komise vždy zkoumají pouze aktuální zdravotní stav bez ohledu, bez ohledu na okolnost, zda a kolikrát již byl zdravotní stav stejného žadatele přezkoumáván.
30. Rovněž okolnost, že žalobce je podle svého tvrzení obtížně zaměstnatelný a je dlouhodobě veden jako uchazeč o zaměstnání na úřadu práce, nemůže být sama o sobě důvodem pro uznání invalidity. V tomto směru je rozhodující posouzení zdravotního stavu žalobce především na podkladě odborných lékařských nálezů, které objektivně popisují zjištěné zdravotní obtíže žalobce a rozsah jejich vlivu na jeho pracovní schopnost.
31. Soud neshledal důvodným ani žalobní tvrzení, podle něhož žalobce „doufá, že mají lékaři všechny jeho zprávy, když on má ukrajinského lékaře.“ Jelikož v této souvislosti žalobce neuvedl konkrétně poukaz na žádnou lékařskou případně nezohledněnou zprávu, tímto obecným tvrzením žalobce o možná neúplném skutkovém zjištění nebyl zpochybněn závěr o skutkovém stavu věci.
32. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
33. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalovaná, jež měla ve věci plný úspěch. Žalované však žádné

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadovala jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 26. září 2025

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.